

Ján Adamus

Boh je Bohom živých

K Ježišovi prišli niektorí Saduceji, ktorí popierajú zmŕtvychvstanie, a pýtali sa ho: „Učiteľ, Mojžiš nám napísal, že ak niekomu zomrie brat, ktorý mal ženu, ale bol bezdetný, jeho brat si ju má vziať za manželku a splodiť svojmu bratovi potomka. Bolo teda sedem bratov. Prvý sa oženil a zomrel bezdetný. Vzal si ju druhý, potom aj tretí a takisto všetci siedmi: Ale nezanechali deti a pomreli. Napokon zomrela aj žena. Nuž ktorému z nich bude žena manželkou pri vzkriesení? Ved' ju mali sedmi za manželku.“ Ježiš im povedal: „Synovia tohoto veku sa ženia a vydávajú. Ale tí, čo sú uznaní za hodných tamtoho veku a zmŕtvychvstania, už sa neženia, ani nevydávajú. Už ani umrieť nemôžu, lebo sú ako anjeli a sú Božími synmi, pretože sú synmi vzkriesenia. A že mŕtvi naozaj vstanú, naznačil aj Mojžiš v stati o kríku, keď nazýva „Pána Bohom Abraháma, Bohom Izáka a Bohom Jakuba“. A on nie je Bohom mŕtvych, ale živých, lebo pre neho všetci žijú.“ Lk 20, 27- 38

K Spomienke na zosnulých patrí aj „dušičkové“ počasie. Dážď, hmla, vietor, sychravo, krátky deň a dlhá noc... K takému počasiu sa viaže zvláštna úzkosť a pridružia sa aj myšlienky o smrti a konci sveta. Chodia po rozume nielen starým, ale aj mladým. Človek či chce alebo nechce, je konfrontovaný s otázkou: Verím v posmrtný život?

Túto otázku rozoberá veľmi jasne a zreteľne dnešné evanjelium. Ježiš svoj príhovor zakončuje slovami, že Boh nie je Bohom mŕtvych, ale živých, lebo pre neho všetci žijú.

V tých časoch tiež nemali v tejto otázke všetci jasno. Niektorí Židia sa hlásili k strane zvanej Saduceji, ktorá bola veľmi vplyvná a patrili do nej aj niektorí veľkňazi. Bola to strana pánov, ktorí si dovoľovali voľnejší a svetskejší život, preto neuznávali život po smrti a neverili vo vzkriesenie mŕtvych. Za Ježišom prišli niektorí členovia práve z tejto strany, ktorí ho chceli zosmiešniť a zabrániť mu ohlasovať život po smrti. Vymysleli si preto zaujímavý prípad, že komu bude patriť žena po vzkriesení, ktorá mala na zemi za manželov sedem bratov. Ježiš reaguje veľmi pokojne, rozvážne a vôbec sa nenechá vyprovokovať. Hovorí: Synovia tohoto veku sa ženia a vydávajú. Ale tí, čo sú uznaní za hodných tamtoho veku a zmŕtvychvstania, už sa neženia, ani nevydávajú. Už ani umrieť nemôžu, lebo sú ako anjeli a sú Božími synmi, pretože sú synmi vzkriesenia. Teológovia vysvetľujú Ježišovu odpoveď tak, že iba na zemi jestvuje smrť, preto treba život ľudí dopĺňať stále novými životmi. A to sa deje v manželstvách a vydávajú.

Vo večnosti nie je potrebné dopĺňať život novými životmi, pretože tam sa ľudia nevydávajú a neženia, ale sú ako anjeli, ako Boží synovia. Preto rozumnejší zákonníci Ježišovu odpoveď pochválili, lebo jasne a zreteľne obhájil vzkriesenie z mŕtvych.

Ježišova odpoveď má aj v nás posilniť vieru v posmrtný život. Mnohí ľudia ju totiž strácajú a hovoria, že jediný spôsob života po smrti spočíva v tom, že človek splodí deti a tie uchovávajú v pamäti a srdci spomienku na jeho život a dielo. Ježiš však ukazuje na posmrtný život správny pohľad a jasne hovorí, že to nie je dajaké predĺženie pozemského života. Mnohí v ňom veľa trpia, zažijú mnoho sklamaní, útrap a povedzte sami, ako by mohli túžiť, aby im takýto život pokračoval aj po smrti?! Preto radšej naň neveria. Ježiš teda radikálne zavrhuje túto myšlienku a hovorí, že na druhom svete budeme ako anjeli, ako synovia a dcéry Božie. Budeme pozvaní do nekonečnej Božej lásky, krásy, radosti a blaženosti, ktorá nekonečne prevyšuje všetku blaženosť tohto pozemského života. Život po smrti môžeme prirovnáť veľkému železnému magnetu, ktorý silou svojho magnetického poľa priťahuje k sebe milióny železných zrníčok. Takisto aj veľký a nekonečný Boh silou svojej Božskej lásky priťahuje v posmrtnom živote všetkých k sebe. Podľa Ježiša nebo nie je život v nejakej skvostnej sieni alebo v nádhernom paláci, ale je to existencia vo večnej Božej láske, spoločenstvo tých, ktorí v nej žijú. Má to však jednu podmienku – môže tam žiť iba ten, kto má v sebe lásku. Už chápeme, prečo Ježiš tak často vyžaduje od nás lásku aj k Bohu, aj k blížnemu? Lebo je to jediná cesta do večnej lásky neba!

Oplývam láskou? Milujem nadovšetko Boha a blížneho ako seba samého? Keby som sa mal v tejto chvíli zodpovedať pred Bohom za svoj život, ako by ho ohodnotil? Bolo v ňom toľko lásky, aby som si zaslúžil večný život v nebi?

Istej žene zomrel na rakovinu manžel. Posledný mesiac života bol úplne bezvládný a príbuzní jej radili, aby ho dala do nemocnice alebo do ústavu, lebo sama s jeho bezvládnym telom nič nezmože. Žena však nechcela o tom ani počuť a svedomite sa o manžela starala. Ktosi sa jej spýtal, ako to zvláda? Vtedy odpovedala: Milujem Boha a milujem ho práve v mojom manželovi. On mi dáva silu, aby som to zvládla.

Tak sme sa vlastne dostali až ku konaniu dobrých skutkov, ku ktorým nás povzbudzuje oná obetavá žena. Povzbudení jej príkladom pripravujeme sa na večný život dobrými skutkami a potom sa nám večný život stane samozrejým programom nášho pozemského života.

Svätý Martin - Katedrála v Tours

*Vo dni, keď na mňa
padá strach,
k Tebe mám, Pane, dôveru.
Vtedy Tvoj prísľub
a Tvoju pomoc chválím.
Ved' čo mi môže,
v Teba veriacemu,
čože mi človek urobí?*

*Celý deň prekrúcajú
moje slová,
zle mi chcú každou myšlienkou.
Zhlukujú sa
a striehnu moje kroky,
ako by na môj život číhali.*

*Odplatím toto bezprávie,
vydaj ich, Bože, hnevu národa!
Ved' každú moju slzu
spočítal si,
do svojej nádoby ju vložil,
každý môj krok
si v knihe zaznačil.*

*V ten deň, čo Teba zavolám,
ustúpia moji nepriatelia.
Ó, Boh je za mňa, viem!
Ja Jeho sľub
a Jeho pomoc chválím,
ja Boží sľub
a Božiu pomoc chválím.
V Boha dúfam a nebojím sa,
čože mi človek urobí?*

Vstup rozličných náboženských prúdov na naše územie spôsobil, že niektorí kresťania si začali vytvárať akési zmiešané náboženstvo, „z každého rožka troška“. Začala sa spochybňovať aj pravda o vzkriesení tiel a večnom živote. Podľa mnohých štatistík majú ľudia na posmrtný život rôzne názory, ale málo je takých, ktorí veria učeniu Katolíckej cirkvi.

Dnešná novembrová nedeľa je vhodná na to, aby sme sa posilnili v pravde viery o posmrtnom živote, ako ju máme v Božom zjavení. Hovorí o nej Druhá kniha Makabejcov a Evanjelium podľa Lukáša.

Zatkli matku a siedmich synov a pohanský kráľ ich nútil, aby prestúpili Božie zákony a príkazy. Obdivujeme ich vieru, keď si predstavíme, aké mučenie museli podstúpiť všetci bratia aj ich matka, a predsa ju nezapreli. Všetci zomreli mučenicou smrťou aj preto, lebo verili v zmŕtvychvstanie. Svätý Pavol to neskoršie vyjadril takto: „Veď naše terajšie ľahké súženie priniesie nám nesmierne veľkú váhu večnej slávy“ (2 Kor 4, 17). A netýka sa to len mučeníctva, ale všetkých pozemských námah a smútkov, ktoré sú v porovnaní s prislúbeným večným životom ľahké ako pierko.

Preto Ježiš hravo premáha hlúpu otázku saducejov, komu bude vo večnosti patriť vdova, ktorá mala sedem mužov. Ježiš prehľbuje starozákonnú vieru, keď učí, že vo večnosti bude iná láska, ako je tá pozemská. Vo večnosti nebude potrebná plodná láska, lebo tá plodí potomstvo nielen pre život, ale aj pre smrť. Vo večnosti už smrť nebude existovať. Vo večnosti bude láska človeka zameraná výlučne na Boha a jeho lásku, bude zameraná na to, čo je večne živé, čo dáva účasť na spoločenstve s Bohom.

Prijmeme Ježišovo poslanstvo o večnom živote do nášho každodenného života a do našich náboženských prejavov. Zaiste, nie všetko môžeme rozumom úplne pochopiť. Neverme však učeniám rôznych nekresťanských náboženstiev, ktoré sa niekedy správajú tak, akoby mali prebádané Božie veci do detailov. Čím viac niekto hovorí o posmrtnom živote a dáva hotové recepty na dosiahnutie šťastia po smrti, tým je menej dôveryhodný. Ježiš nám povedal len to, čo potrebujeme vedieť, aby sme verili. Veľa nepovedal, lebo by sme nemohli všetko pochopiť a predovšetkým by sme sa nemohli v nádeji tešiť. Predovšetkým nám však povedal, ako máme žiť na tejto zemi, aby sme po smrti dosiahli večný život.

Marian Šuráb

Chudoba a prostota uprostred zložitého a bohatého sveta. Chudobný človek, úbožiacik Boží je ľuďom na posmech. Doteraz nás netrápi chudoba, iba chudoba ducha, ktorú nahrádza nemiestne a dravé sebavedomie. Ako keby všetko záviselo od nás a všetko bolo pre nás. Ako keby ja som bol stredobodom sveta. Sv. František, priateľ všetkých rastlín, zvieratiek, ľudí a najmä Boží priateľ nás učí, že príroda je naša sestra, že hmota je nám len požičaná, že všetci ľudia sme jedna rodina a že vo všetkom máme vidieť Boha, ktorý nech je oslávený naveky!

Anton Srholec „Každodenné zamyslenia“

Stretnutie rodičov prvoprijímajúcich detí:
V nedeľu 10.11. po druhej sv. omši bude toto stretnutie.
Účasť aspoň jedného rodiča je veľmi potrebná.

Trnavská novéna:
V stredu 13.11. začína Trnavská novéna. Jej program je na výveske kostola

Bez útechy sa nedá žiť. Útechou však nie je alkohol, lieky ani drogy, čo ťa dočasne omámia a potom uvrhnú ešte do temnejšej noci. Útecha nemá nič spoločné ani so záplavou slov.

Útecha je ako hojivá masť na rane. Útecha je ako oáza v nemilosrdnej púšti. Môžeš opäť veriť, že život ide ďalej. Útecha je ako láskavá ruka na tvojej hlave, a ty sa môžeš upokojiť a opäť dúfať. Útecha je ako dobrotivá tvár v tvojej blízkosti. Pri tebe je niekto, kto rozumie tvojím slzám, kto načúva tvojmu utrápenému srdcu. Niekto, kto v tvojom strachu a sklamaní s tebou zostane a ukáže ti zopár hviezd.

Z času na čas sa musíš naučiť poslepiacky letieť ako piloti v hmle. Ty vieš, čo zvyčajne robievaš. Urob to poslepiacky. Bez rozmýšľania. Bez rozhutovania. Slepó dôveruj druhému, nech ťa vedie. Buď trpezlivý - aj voči sebe.

Phil Bosmans „Daruj úsmev“

Na budúcu nedeľu 17.novembra bude zbierka pre potreby farnosti.

Sväté omše v 32. týždni cezročného obdobia - (C)

11.XI. pondelok

17.00 za † Františka a Máriu Lenghartových a rodičov

12.XI. utorok

17.00 za † Sidóniu Krajčovičovou

13.XI. streda

17.00 za † Jozefa a Annu Adamčikových

14.XI. štvrtok

17.00 za † Miroslava a Viktóriu Košanových

15.XI. piatok

17.00 za † Janku Božiková, manželka, brata a rodičov

16.XI. sobota

08.00 za zdravie a Božiu pomoc

Upratovanie kostola č.d. 76 - 100

17.XI. 33. nedeľa v cezročnom období

08.00 za † Gustáva Štiavnického a rodičov

Lektori: Blahová M., Radakovičová J.

10.00 Za farníkov

Lektori: Kordošová A., Hajičková M.

14.00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

11.XI. pondelok	Sv. Martin z Tours, biskup
12.XI. utorok	Sv. Jozafát, biskup a mučeník
13.XI. streda	Sv. Stanislav Kostka
14.XI. štvrtok	Sv. Eugen, biskup
15.XI. piatok	Sv. Albert Veľký, biskup a učiteľ Cirkvi
16.XI. sobota	Sv. Margita Škótska, Sv. Gertrúda, panna

so svätým Ambrózom z Milána

Byť v spoločnosti anjelov

Prečo sme pokrstení? Pretože sa chceme naveky zjednotiť s Kristom v nebi. Nemusíme však čakať na smrť. Toto zjednotenie tela a duše sa začína prijímaním Oltárnej sviatosti. Aj anjeli žasnú nad tým, čo dostávame. Nemohli by sme však prijať tento dar, keby sme sa najprv neočistili.

Potom ste prišli k oltáru. Približovali ste sa; anjeli sa prizerali. Videli vás; a vaša ľudská prirodzenosť, ktorá bola predtým poškvrnená hanebnými škvrnami hriechu, zrazu pred ich zrakom jasne zažiarila. A povedali: „Kto tu prichádza zo stepi a je do biela umytý?“ (porov. *Pies 8, 5*). Anjeli žasnú! Viete, čo považujú za také úžasné? Apoštol Peter povedal, že ste prijali to, čo aj anjeli túžia vidieť (pozri *1 Pt 1,12*), a Pavol povedal: „Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevystúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú“ (*1 Kor 2, 9*).

Premýšľajte o tom, čo ste prijali. Svätý prorok Dávid zakúsil túto milosť vo videní a chcel ju. Viete, ako veľmi ju chcel? Počúvajte, čo hovorí: „Pokrop ma yzopom a zasa budem čistý; umy ma a budem belší ako sneh“ (*Z 51, 9*). Prečo? Pretože sneh je biely, ale rýchlo sčernie a poškvrní sa špinou. Ak sa však budete držať milosti, ktorú ste prijali, bude to trvalé a večné.

Prišli ste s túžbou k oltáru, pretože ste videli toľko milosti. Prišli ste s túžbou k oltáru, aby ste prijali sviatosť. Nech vaša duša povie:

„I pristúpim k Božiemu oltáru, k Bohu, ktorý ma naplní radosťou i plesaním“ (*Z 43, 4*). Vzdali ste sa starého obdobia hriechov. Prijali ste mladosť milosti. Toto všetko vám dali nebeské sviatosti. Opäť počúvajte Dávida: „Tvoja mladosť sa ti obnovuje ako orlovi“ (*Z 103, 5*). Začali ste byť dobrým orlom, ktorý hľadá nebo a opovrhuje pozemskými vecami. Dobré orly ostávajú blízko pri oltári, lebo „kde bude mŕtvoľa, tam sa zhromaždia aj orly“ (*Mt 24, 28*). Sám oltár je symbolom tela a Kristovo telo je na oltári. Ste orly, ktoré sa obnovujú obmytím od hriechov.

Myšlienky k modlitbe

Prišli ste k oltáru. A vaša ľudská prirodzenosť, ktorá bola predtým poškvrnená hanebnými škvrnami hriechu, zrazu pred zrakom anjelov jasne zažiarila.

Prijali ste mladosť milosti. Toto všetko vám dali nebeské sviatosti.

Ak sa budete držať milosti, ktorú ste prijali, bude to trvalé a večné.

Zapamätajte si

Prijali ste to, čo túžia vidieť aj anjeli.

Námety na konanie

Každý deň sa modlite k svojmu anjelovi strážcovi. Usilujte sa viac si uvedomovať všetkých anjelov. Sú stále s vami, ale osobitne vtedy, keď sa zúčastňujete na svätej omši. Tam vás obklopujú nespočetní anjeli z neba.

Tieto rady čítaj pomaly.

Rozvážne premýšľaj nad ich obsahom. Sú to veci, ktoré ti dôverne hovorím ako priateľ, brat alebo otec. A tieto dôverné rozhovory počúva Boh. Nepoviem ti nič nové. Iba oživím tvoju pamäť, aby sa v nej zrodila myšlienka, ktorá ťa zasiahne tak, že zmeníš svoj život a vydáš sa na cestu modlitby a Lásky. A napokon sa staneš rozvážnou dušou.

Povaha

- 20 Narážaš na povahu toho alebo onoho... Musí to tak byť, veď nie si zlatý peniaz, ktorý sa každému rovnako páči. Okrem toho, ako by si bez týchto nezhôd spôsobených spolužitím s inými obrúsil tie rohy, hrany a výčnelky, chyby a nedostatky tvojho charakteru, ako by si inak dosiahol tvárnosť a vyváženosť silnej lásky a dokonalosti? Keby tvoja povaha a povaha tých, s ktorými žiješ, bola mäkká a sladká ako snehové pusinky, nikdy by si sa neposvätil.
- 21 Výhovorky. Nikdy ti nebudú chýbať, aby ťa odvedli od plnenia tvojich povinností. Koľko zbytočných dôvodov! Nezastavuj sa, aby si nad nimi uvažoval. Zbav sa ich a rob, čo máš robiť.
- 22 Buď pevný. Buď statočný, Buď mužom! A potom...buď anjelom!
- 23 Čo?... Nemôžeš urobiť viac?! - Nie je to azda tak, že už nemôžeš urobiť menej?
- 24 Si ctižiadostivý... chceš sa vzdelávať,... chceš viesť,... chceš byť odvážny. Dobre, výborne. Ale... pre Krista, pre Lásku.
- 25 Nehádajte sa. - Hádka zvyčajne neprinesie svetlo, pretože ho zahasí vášeň.
- 26 Manželstvo je posvätná sviatosť. Keď príde čas, aby si ju prijal, nech ti tvoj duchovný radca alebo spovedník odporučí nejaké užitočné čítanie. Tak sa lepšie pripravíš na to, aby si dôstojne znášal bremeno rodinného zväzku.
- 27 Smeješ sa, keď ti hovorím, že máš „povolanie do manželstva“? Nuž áno, máš ho. Je to skutočne povolanie. Zver sa do ochrany sv. Rafaela, aby ťa v čistote viedol až na koniec cesty tak ako Tobiáša.
- 28 Manželstvo je pre vojakov Kristovej armády, nie pre jej veliteľov. Zatiaľ čo potrava je nevyhnutná pre každého jednotlivca, plodenie je nutné len na zachovanie druhu a jednotlivci sa ho môžu zriecť. Túžba po deťoch? Zanecháme za sebou deti, veľa detí a trvalú stopu svetla, keď obetujeme sebeckosť tela.
- 29 Obmedzené a úbohé je šťastie sebca, ktorý sa uzatvára do veže zo slonovej kosti, do svojej ulity; na tomto svete sa dá dosiahnuť pomerne ľahko. - Ale šťastie sebca nie je trvalé. Chceš pre túto karikatúru blaženosti stratiť šťastie slávy, ktorá nemá konca?
- 30 Si vypočítavý. Nehovor mi, že si mladý. Mladosť dáva všetko, čo môže; dáva samu seba bez výhrad.
- 31 Sebec. - Ideš si vždy len „za svojím“. Zdá sa, že nie si schopný prežívať bratstvo v Kristovi; v ostatných nevidíš bratov, ale len schodíky ku svojej kariére. Predvídám, že totálne stroskotáš. A keď budeš na dne, budeš od iných vyžadovať lásku, ktorú ty teraz nechceš žiť.

BOH ICH STVORIL AKO MUŽA A ŽENU

Jedna východná legenda rozpráva, že Boh stvoril Adama raz, no Evu štyrikrát...

Na počiatku Boh stvoril Adama a nič lepšie mu už stvorit nenapadlo. Adam bol šťastný uprostred zelene, vody a stromov. Bol šťastný, že bol stvorený a že sa cítil slobodný.

Po niekoľkých mesiacoch ho však premožil smútok. Cítil sa smutný, pretože nič z toho, čo videl a urobil, mu neprinášalo uspokojenie.

Boh si všimol, že Adam sa zmenil, a spýtal sa ho:

„Adam, čo ťa tak znepokojuje? Chýba ti niečo k úplnému šťastiu?“

Adam odpovedal:

„Pane, ak nežiadam príliš, rád by som mal niekoho, s kým by som sa mohol s radosťou podeliť o to, čo vidím, cítim a milujem.“

Boh ho uviedol do spánku, a keď sa Adam zobudil, našiel vedľa seba tú najväčšiu nádheru, akú kedy videl. No nemohol tomu uveriť. Boh sa ho pýtal, či je spokojný, Adam však neodpovedal. Bol ohromený. Žiadal spoločnosť, no Boh prevyšil jeho očakávanie. Pozeral sa na ňu znova a znova, a keď sa naňho usmiala, poskočil od radosti.

Ubehlo šesť mesiacov. Adam bol však opäť smutný.

„Čo sa deje, Adam? Zasa si nešťastný?“ Adam odpovedal, že nechce byť nevďačný a že žena je očarujúca, no bol by radšej, keby si ju Boh vzal. Povedal:

„Je krásna, pôvabná a očarujúca, pripravila ma však o slobodu. Už nemôžem ísť, kam sa mi zachce, neustále mi odporuje, vyžaduje, aby som sa po príchode domov umyl, dlho sa pripravuje, keď chcem ísť s ňou na prechádzku, budí ma v nevhodnú hodinu, chce lásku, keď nemám chuť, a keď chcem ja, tak nechce ona. Bezdôvodne plače, hnevá sa a je tvrdohlavá.“

„Znamená to, že sa ti už nepáči,“ povedal Boh.

„Pane, páči sa mi, ale nestojí mi za to žiť s ňou. Odved' si ju. Chcem naspäť svoju slobodu.“

Boh si ženu odviezol a o dva mesiace bol Adam opäť smutný. Priznal sa Bohu:

„Neber to ako nevďak, ide totiž o Evu. Požiadal som ťa, aby si ju odviezol, no je mi za ňou smutno. Som slobodný, zdá sa mi však, že všade počujem jej hlas, vidím jej úsmev, cítim jej pohladenie. Myslím, že nemá cenu byť slobodný, keď ju nemám po boku.“

A Boh mu Evu vrátil.

Uplynuli dva roky a Adam sa po tretikrát rozčúľil a požiadal Boha, aby si Evu odviezol. A Boh si ju odviezol. Adama však znovu zachvátilo hlboké zúfalstvo.

Boh mu teda sľúbil, že mu Evu vráti, no žiadal ho:

„Adam, ukončíme túto detskú hru. Buď Evu prijmeš s jej nedostatkami, lebo aj ona musela vydržať mnoho tvójich vrtochov, alebo zostaneš sám v raji s opicami a orangutanmi. Dobré si to rozmysli, pretože keď ti ju odvediem, už ti ju nikdy nevrátim!“

Adam sa poškríbal po hlave, požiadal o čas na rozmyslenie a odobral sa do jaskyne. „Žiť s ňou je peklo, no zároveň prežívam príjemné okamihy. Žiť bez nej je tiež peklo, ale bez príjemných okamihov. Je lepšie žiť s ňou ako bez nej.“

A tak zostal s Evou. Vzniklo tak nerozlučiteľné manželstvo.

- Na pozadí humorného príbehu sa môžem pýtať samého seba, čo znamená žiť s inými osobami...

- Možno rýchlo strácam trpezlivosť, keď vidím nedostatky tých, s ktorými žijem...

- Skôr ako urobím nejaké rozhodnutie, mohol by som sa zamyslieť nad dôsledkami...

José Carlos Bermejo „Ďalšie príbehy na uzdravenie duše“

Posledná spravodlivosť

Ježiš je nekonečne dobrý. No spochybnili by sme celé evanjelium, keby sme kresťanskú vieru chceli rozpustiť v jeho добрote. Ježiš hovoril aj o Božej spravodlivosti, ktorá sa prejavovala od vekov, potom cez celý Starý zákon a neobišla ani kráľov a celé národy.

Nový zákon je predovšetkým cesta Božej dobroty. Ale aj cesta trpezlivej Božej lásky sa musí raz zavŕšiť dňom súdu a posledného vyrovnania. Kto v tomto živote unikal Božej spravodlivosti, stretne sa s ňou istotne na konci, „a vtedy odplatí každému podľa jeho skutkov“ (Mt 16, 27). Ako spravodlivý dosiahne odmenu, tak sa vinník dožije trestu, ktorý si sám zvolil. Plač a škrípanie zubov - to sú pre veriaceho živé symboly nepodplatiteľnej spravodlivosti, ktorú stráži Boh.

Božia spravodlivosť... Už nejednému z nás spôsobila starosti. Tu na zemi ju nevieme nájsť. Príčasto sa nám zdá život nespravodlivý. Nám má však ísť o spravodlivosť Božiu, a nie ľudskú. Boh má čas. Sám priznal, že chce dať slnku vychádzať nad dobrými i nad zlými. Povedal, že nechce zahubiť človeka v hriechu, ale ho chce zachrániť pre deň obrátenia alebo súdu. Keď sa však raz urobí celková súvaha života a dejín, každý spravodlivý uvidí, že nebol zanedbaný a poškodený. Azda bol iba skúšaný, aby mohol dosiahnuť odmenu večnosti.

Súd a láska

Svätý Matúš zhrnul na utorok Veľkého týždňa Ježišovu eschatologickú reč vetou: „Keď prišiel do chrámu a učil...“ (Mt 21, 23)

Už srne meditovali nad mnohými výrokmi tejto zvláštnej reči. Ježiš končí deň svojich príhovorov v chráme so strašným ponaučením. Bolo by neznesiteľné, keby v posledných veršoch tejto hlavy nebol povedal aj niekoľko dojímavých slov. V deň súdu povie Kristus vyvoleným: „Bol som hladný a dali ste mi jesť... Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ Teda aj uprostred hrozieb stále počuť hlas lásky, nadprirodzenej lásky, ktorá je podstatou Ježišovho poslania a útechou duší, ktoré ho počúvajú.

Ježiš pri poslednom súde použije ako meradlo života lásku. Nieкто si myslí, že ako Sudca by mal azda povedať: Ty si konal skutky lásky - budeš prijatý. Ty si odporoval láske - budeš zavrhnutý. Kristus namiesto toho hovorí: Ty si prijatý, lebo si ma miloval. Ty si sa zavrhol, lebo si odporoval láske voči mne.

Kristus, ktorý prikázanie lásky zvestoval a dokonale ho naplnil, sa stavia za každého človeka. Ba ide o viac. Láska sa tu nejaví ako nejaký najvyšší zákon, ktorý Ježiš zvestoval a ktorému by bolo všetko podriadené, i sám Ježiš. Zákon lásky je on sám. Zákon lásky sa začína Kristom a existuje skrze Krista a v Kristovi. „Mne ste urobili...“

Pane, ty si sa tak spojil s ľuďmi, že si v každom človeku. Daj, aby sme ťa spoznali v každom z nás.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku